

11 Αυγούστου 2016

«Οι Ευνοούμενοι του Μίδα» του Τζακ Λόντον σε πανελλήνια πρώτη στο «Κακογιάννης»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Με

αφορμή την επέτειο 100 ετών από το θάνατο του συγγραφέα των έργων «Ασπροδόντη» και «το Κάλεσμα της Άγριας Φύσης».

Σικάγο, 1899. Ο Ίμπεν Χέιλ, πλούσιος επιχειρηματίας, λαμβάνει επιστολή από την οργάνωση που αυτοαποκαλείται «οι Ευνοούμενοι του Μίδα», μέσα στην οποία απαιτούν να τους πληρώσει 20 εκατομμύρια δολάρια μέχρι μία συγκεκριμένη ημερομηνία, διαφορετικά αθώα θύματα, θα επιλέγονται τυχαία και θα σκοτώνονται. Ο Χέιλ επιλέγει να αγνοήσει την πρώτη αυτή επιστολή, ανοίγοντας έναν κύκλο αίματος τον οποίο ούτε αυτοκτονώντας θα καταφέρει να κλείσει...

Αυτή είναι η υπόθεση του άπαιχτου στη χώρα μας έργου του Τζακ Λόντον «Οι Ευνοούμενοι του Μίδα», το οποίο θα παρουσιαστεί στα μέσα Νοεμβρίου για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης από τον Δημήτρη Δημόπουλο. Το ανέβασμά του πραγματοποιείται με αφορμή τα εκατό χρόνια από το θάνατο του Αμερικανού συγγραφέα των αγαπημένων έργων «Ασπροδόντης» και «Το Κάλεσμα της Άγριας Φύσης».

«Από την πρώτη φορά που διάβασα τη σύντομη αυτή ιστορία του Τζακ Λόντον με τους “Ευνοούμενους” οραματιζόμουν τη μεταφορά της στη σκηνή με κάθε δυνατό τρόπο, από την παρουσίαση της ως μονόλογο μέχρι και τη μελοποίηση της ως ορατόριο», σημειώνει ο σκηνοθέτης και συνεχίζει: «Στην πρώτη ανάγνωση, πριν περίπου 15 χρόνια, με είχε κερδίσει το μαύρο χιούμορ και η σκωπτική διάθεση του συγγραφέα• ξαναδιαβάζοντας όμως τώρα, με δεδομένο το τεταμένο κλίμα που υπάρχει σε παγκόσμιο επίπεδο πια λόγω της τρομοκρατίας, ο συνδυασμός ταξικής πάλης και τρομοκρατικών οργανώσεων που παρουσιάζει ο Λόντον, δημιουργεί ένα πρίσμα πιο σκοτεινό και καταγγελτικό. Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί την προσφιλή για την εποχή λογοτεχνική φόρμα της επιστολογραφίας, δημιουργώντας ένα έργο όπου το συμβάν αναφέρεται και περιγράφεται αφού έχει ήδη συντελεστεί. Ο αναγνώστης μαθαίνει για το παρελθόν που δεν μπορούσε να προβλέψει ή να αλλάξει, αλλά που έχει ήδη αντίκτυπο στο παρόν, στοιχείο που θυμίζει αρκετά τις εμφανίσεις των αγγελιοφόρων στο αρχαίο δράμα. Άλλωστε, η αρετή του κειμένου δεν έγκειται στο να εξιστορήσει τι θα συμβεί, μιας και το τέλος του ήρωα αναγγέλλεται από τις πρώτες γραμμές ήδη, αλλά στο πως ο Λόντον αποκαλύπτει τις πιο σκοτεινές δυνάμεις που δρουν στον καπιταλισμό και πόσο εφιαλτική μπορεί να γίνει η επιδίωξη του αμερικάνικου ονείρου».

Ερμηνεύουν: Συμεών Τσακίρης, Λίνα Καλπαζίδου. Μετάφραση, διασκευή, σκηνοθεσία: Δημήτρης Δημόπουλος. Φωτογραφίες: Artemis Schubert.

Χριστίνα Φαραζή

Πηγή: tospirto.net